

РЕШЕНИЕ

№ 31587

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5624** по описа за **2026** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 и сл. АПК](#), във връзка с [чл. 63в от ЗАНН](#).

АССГ е сезиран от Д. И. И. от [населено място] чрез адв. К. Г. с касационна жалба /КЖ/ срещу решение №1259/14.04.2026г по анд №17766/2025г на СРС, 121-ви състав, с което издаденото срещу касатора наказателно постановление /НП/ е потвърдено. Счита, че решението на СРС е неправилно постановено при нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила. Моли решението на СРС и НП да бъдат отменени. Алтернативно излага становище, че извършеното нарушение представлява „маловажен случай“.

В съдебно заседание касатор се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноски, сторени пред първата инстанция по приложен договор за правна защита и съдействие.

Ответникът – Заместник кмет на столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“ в писмен отговор оспорва касационната жалба.

Представителят на СГП счита решението на СРС за законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. -град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е посочил, че свидетелите А. К. и Д. Офицерски-инспектори в Столичен инспекторат към СО заедно със служители в 07 РУ-СДВР – АП-156 в състав К. мирчев и Д. В. на дата 24.06.2025г около 09:50ч в [населено място], район „М.“, [улица], локал

на [улица], посока[жк]установили, че лицето Д. И. И. в качеството си на водач на МПС марка „В.“, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Роял Спидтранс“ ЕООД, транспортира строителни отпадъци и земна маса извън определения в Направление за транспортиране на строителни отпадъци и/или земни маси №33/29.04.2025г на СО-район „М.“ маршрут. Свидетелите К. и Офицерски са дали показания от дата 26.01.2026г, че при проверката И. е нямал каквото и да било направление, като на „Вайбър“ му било изпратено процесното направление №33/29.04.25г, издадено от Зам.-кмет на СО-район „М.“. Съгласно последното транспортирането на земни маси се извършва по маршрут: от обекта /м. К., район М./-бул. Ц. шосе – ул. Д. П. – ул. Капитан Л. К. – до депо Нови силози Д.. Бил изготвен снимков материал. Контролните органи приели, че И. е осъществил нарушение на чл.29а, ал.1, т.7 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община – транспортира строителни отпадъци и земна маса извън определения в Направление за транспортиране на строителни отпадъци и/или земни маси №33/29.04.2025г на СО район „М.“ маршрут. На 24.06.2025г бил съставен и надлежно връчен АУАН №25-15-108/24.06.2025г. Като възражения в акта нарушител е отразил „Превозваната маса е хумусна земна маса за която не се изисква направление за превозването ѝ!“. В рока по чл.44, ал.1 ЗАНН не са депозирани писмени възражения срещу акта. Въз основа на съставения АУАН, АНО е издал атакуваното НП№СО-ОД-Д-25-15-108/19.11.2025г на зам.-кмет на СО, направление „Транспорт и градска мобилност“ с което на основание чл.154а, ал.2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община на Д. И. И. е наложена глоба в размер на 2000лв за нарушение по чл.29а, ал.1, т.7 от НОДТСО. Като доказателства по делото съдът е приел показанията на свидетелите Х. М. М. и И. С. Т., като ги е коментирал и приел тяхната обективност и последователност. Според съда същите не са изолирани от останалите доказателства, напротив подкрепени са писмените такива. Показанията на служителите, оказали съдействие на контролните органи К. Л. М. и Д. В. В. е прието, че не допринасят за изясняване на фактическата обстановка по делото, поради което и не са обсъждани от СРС.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН. Нарушените правни норми са посочени правилно, а описанието на нарушението е ясно индивидуализирано, поради което не са налице пречки, които да се отразят на адекватното осъществяване на правото на защита. Изтъкнал е правилност на отмерената санкция, която е аргументирал с изводи относно обществената опасност на нарушението. При тези съображения е потвърдил наказателното постановление.

Обжалваното решение е валидно и допустим и правилно, като постановено при правилно приложение на материалния закон и спазване на процесуалните правила.

Следва да се споделят като правилни изводите на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в установената форма по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в сроковете по чл. 34, ал. 1 т ЗАНН и без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В АУАН и НП нарушението е описано по единен и безпротиворечив начин: „на 24.06.2025г, около 09:50ч, в [населено място], район „М.“ [улица], локал на [улица], посока кв. Б., лицето Д. И. И. в качеството си на водач на МПС марка „В.“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Роял Спидтранс“ ЕООД ЕИК[ЕИК], транспортира строителни отпадъци и земна маса извън определения в Направление за транспортиране на строителни отпадъци и/или земни маси №33/29.04.2025г на СО-район „М.“ маршрут“. За извършеното нарушение на чл. 29а ал.1 т.7 от НОДТСО е съставен АУАН№25-15-108, в който са изложени възражения от лицето И..

Вменената за нарушена разпоредба на чл.29а, ал.1, т.7 забранява императивно транспортиране на строителни отпадъци и земни маси извън определения в издаденото направление маршрут. Както правилно е отбелязал СРС касаторът е представил направление по реда на НУОПОЧТСО, от което е видно, че има разрешение за транспортиране на земни маси, с каквито безспорно е бил натоварен, като СРС е кредитирал показанията на свидетелите-очевидци. Отчетено е също обстоятелството, че касатор не отрича че е превозвал такава /с оглед възраженията в АУАН/. Правилно съдът е анализирал маршрута, за който е разрешено транспортирането на земни маси – от обекта до депо Нови силизи Д., касатор е спрял за проверка в район М., [улица],локал на [улица], посока кв. Б. в [населено място], т.е. товарният автомобил се е движил по маршрут, различен от дадения му в направление №33/29.04.2025г.

Неоснователни са аргументите в касационната жалба, че не е доказано по несъмнен и безспорен начин с какъв товар е бил натоварен управлявания от касатора товарен автомобил. В тази връзка правилно СРС е кредитирал свидетелските показания на свидетелите-очевидци, като не е налице твърдяното противоречие в техните показания – транспортирани са земни маси, което кореспондира с останалата доказателствена съвкупност – цветен снимков материал. Обстоятелството, че двамата полицейски служители, оказали съдействие на контролните органи, не си спомнят за случая поради интензитета на работа и многобройните случаи и проверки, не опровергава показанията на контролните органи, които са кредитирани от СРС като еднопосочни, логични и подкрепени от останалите събрани по делото писмени доказателства, включително Направление №33/29.04.2025г.

Съгласно чл.58, ал.1 от Наредба за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, издаването на подобно направление е при строго регламентирана в тази наредба процедура и следва стриктно да се спазва, което в конкретния случай безспорно не е сторено от касатора. Правилно СРС е отхвърлил като неоснователни възраженията в жалбата, които са преповторени и пред настоящата инстанция, че е превозвана хумусна земна маса, за която не се изисква направление така, както за земните маси, изкопани при извършване на строителни дейности, които подлежат на депониране. Установено е от приобщените доказателства, че касаторът на процесната дата е извършвал транспортиране на земни маси, получени в резултат на новостроящия обект с наименование, посочено в направлението, издадено от зам.кмет на СО-район „М.“, касаторът е транспортирал процесните земна маса и строителни отпадъци, извън определения в направлението маршрут, предвид това според настоящия състав правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл.29а, ал.1 т.7 от НОДТСО.

По силата на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Съгласно чл. 135 от НОДТСО собственик или длъжностно лице, което нареди или съзнателно допусне негов подчинен да извърши нарушение по тази наредба се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. В случая, деянието правилно е вменено на водача на т.а.

Обосновано, въз основа на доказателствената съвкупност (писмени, гласни и веществени доказателства) районният съд е приел за доказани нарушенията по чл. 29а, ал. 1, т. 7 от НОДТСО. По изложените съображения и макар описанието на нарушенията в АУАН и НП формално да възпроизвежда съдържанието на нарушената разпоредба, то е напълно достатъчно, за да разбере уличеното лице повдигнатото му административнонаказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него, а на съда – да осъществи съдебен контрол за законосъобразност. Не се

наблюдава разминаване във фактическите основания и правни такива в АУАН и НП, а фактите, послужили за повдигане на административно обвинение са установени от разпитите на свидетелите. Не е нужно конкретно установяване на конкретен вид и количеството на транспортирани строителни материали и земни маси, доколкото това не е елемент от състава на нарушението, достатъчно е самото отклонение при превозването извън определения в направлението маршрут. Т. установяване е направено от показанията на свидетелите, които в достатъчна степен отразяват факти, възприети лично и непосредствено от тях и сочещи на извършване на вмененото нарушение.

По изложените съображения съдът намира, че административнонаказателната отговорност на Д. И. И. за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 7 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушената и санкционни разпоредби на чл. 29а, ал. 1, т. 7 и чл. 154а, ал.2 от НОДТСО.

Не се споделят доводите на касатора за приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, нарушителят не се е движил по определения и зададен маршрут, с което е поставил в опасност свободното и безопасно движение в [населено място], а така също и ограничаването на източниците на замърсяване и намаляване на емисиите въглероден диоксид и на фини прахови частици, отделяни в резултат на транспортирането.

Санкционната разпоредба на чл. 154а, ал. 2 НОДТСО в приложимата редакция предвижда за нарушенията по чл. 29а, визирани в т.3, т.6, т.7, т.10, т.11, т.12, т.13, т.17, т.19, т.20 глобата е в размер от 100 до 5000 лв. За да наложи конкретния размер на санкцията по т.7 административнонаказващият орган е съобразил характера на охранените обществени отношения, Съдът намира наложената глоба за съответна на конкретното нарушение, като размерът е пропорционален на конкретното нарушение и способства за постигане целите по чл. 12 от ЗАНН.

По изложените съображения, решението на СРС като правилно следва да се остави в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на разноски. Ответникът зам.-кмет на Столична община не е формулирал искане за разноски пред СРС и АССГ, поради което разноски в негова полза не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1 и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XX Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1259 от 14.04.2026 г. по нахд № 17766/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 121-ви състав.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ